

beregnes efter anden Gage end den, han virkelig har oppebaaren; paastaar han ikke at have oppebaaret den Gage, der tilkom ham, saa maa det først godtgjøres af ham, at der tilkom ham en højere Gage, og i saa Fald vil det være nødvendigt at forøge hans Pension, naar dette Spørgsmaal er afgjort. Men jeg kan heller ikke give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at, selv om Spørgsmaalet stod anderledes, end det staaer, selv om der virkelig ikke her var Tale om en Pensionshøjelse, men en Gagehøjelse, at hans Opfattelse da skulde være den ene rigtige. Imod hans Opfattelse af denne Sag staaer nemlig den allerbestemteste Forsikring om den modsatte Opfattelse fra Krigsministeriets Side, og det, efterat Sagen gjentagne Gange har været drøftet. Paa samme Tid nemlig som Krigsministeren ret meget ønsker, at man ad Billighedsvei kunde skaffe Oberst Junck det, hvorpaa han har andraget, saa har Krigsministeren dog paa det Allerbestemteste benægtet, at han havde nogen Ret dertil. Det er ved den udførlige Drøftelse af Sagen oplyst, at Vedkommende under 31te Juni 1849 havde faaet reserveret Oberstancienneret, men at han ikke senere var kommen til at oppebære Oberstgage; fremdeles, at, ligesom det ikke kunde indrømmes, at Avancement fra Oberstlieutenant til Oberst udelukkende skete efter Anciennitet, saa at den ældste Oberstlieutenant skulde have ubetinget Ret til ved Vacance at oprykke i Oberstklasse, saaledes var det afgjort, at Anciennitet og Charakter, efter den tidligere fulgte Regel, ingen Indflydelse tillagdes paa Pensionens Størrelse. Saaledes staaer Sagen efter Regjeringens Opfattelse af de retlige Forhold. Nu er det ganske sikkert, at Spørgsmaalet kan være tvivlsomt; det kan være, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har Ret i at sige, at der er skeet noget Urigtigt ved at den Paagældende under 31te Juni 1849 blev reserveret Oberstancienneret, men den ærede Rigsdagsmand maa ogsaa indrømme, at det kan være muligt, at han har Ret (Tscherning: Nei!). Spørgsmaalet er tvivlsomt, og, naar dette er Tilfældet, og, naar navnlig Regjeringen troer at have handlet i sin gode

Ret, og ikke erkjender det Modsatte, saa skal det ikke afgjøres ved en Lovgivningsact, hvorvidt den ene eller anden Fortolkning er rigtig, naar det kan afgjøres ved Domstolene; thi det er ikke heldigt, at Regjeringen enten skal være nødsaget til at tilraade Anvendelsen af det Kongelige Beto imod en Fortolkning, som den anseer urigtig, eller ogsaa, for ikke at gjøre Brug deraf, skal gaae ind paa en Lovfortolkning, som strider imod dens Anskuelse. Nu er det imidlertid vist, at Sagen kan afgjøres ad Billighedsvei, men, da den ærede Rigsdagsmand ikke har beroliget sig med denne Udset, men atter har villet fremhæve sin fra Regjeringen afvigende Anskuelse om Retforholdet, saa har jeg været nødsaget til at fremsætte de Bemærkninger, jeg nu har gjort.

Tscherning: Dersom det ikke forstaaede Forhandlingerne forlænge, saa skulde jeg gaae ind i Bibliotheket og hente Avancementsbestemmelserne fra 1842 og oplæse dem, og jeg er overbevist om, at der skulde ikke blive et halvt Menneſte her i Salen, som skulde troe, at der var nogen Tvivlsmaal om deres Fortolkning. Vi have havt dem for, og vi have confereret med Mand af Krigsministeriet desangaaende, og der er ikke En gaaet bort, som har troet, at der kunde være nogen Tvivl om, at det var den halve ældste Deel af Oberstlieutenants-Classen, som skal lønnes som Oberst, og at det er en reen Formalitetsſag i denne Henseende at give dem en Titel. Naar man siger: Ja, men naar Oberst Junck havde gjort Krav paa at faae Gage fra den Tid af, da der blev tillagt ham Anciennitet, saa stillede Sagen sig anderledes, saa maa jeg bemærke, at da Sagen blev henviist til Krigsministeriet, saa var det netop, fordi vi havde den Erkjendelse, at det var ved Krigsministeriet dette skulde rettes, idet nemlig Krigsministerens Opgivelse til Finansministeren, hvorpaa Beregningen af Pensionen var støttet, var urigtig, idet den gik ud fra urigtige Forudsætninger. Efter vor bestaaende Avancementsbestemmelser kan Ingen gjøre en Oberstlieutenant til Oberst; det er Vorherre, der gjør det, og det skeer der ved, at den Paagældende kommer i den halve øverste Deel af Oberstlieutenantsclassen; skeer det paa anden Maade, da maa der samtidig